

„DOMNULE PELE, EU V-AM FURAT TRICOUL...”

**Cum a făcut
tricoul nr. 10 al Braziliei
ruta Amsterdam — Sao Paulo și retur**

Intreaga Olandă — reprezentată în primul rând de cei 60.000 de privilegiați din tribunele stadionului Olimpic din Amsterdam, avea emoții. Va obține naționala un egal în fața Braziliei, campioana mondială? Nimănui nici nu-i trecea prin minte să-i părăsească locul, mai ales că în multe cazuri biletul a fost obținut cu mari eforturi, cumpărându-se la bursa neagră la un preț dublu sau chiar triplu față de cel oficial.

Și, totuși, un băiat de vreo 15 ani, care se afla în tribună, s-a sculat pe neașteptate. Urmărise jocul fără să se miște, fără a schimba vreo impresie cu vecinii săi și fără să manifeste vreun entuziasm pentru spectacolul de pe gazon. Era indiferent la cele ce se petreceau pe teren, cu toate că partida constituia cel mai de seamă eveniment din întreaga istorie a fotbalului olandez.

— Stai jos! strigară citiva din spatele său.

— Scuzați-mă, răspunse tânărul, eu însă trebuie să plec. Cu mare greutate ajunse până la scări.

Toate privirile erau ațintite spre gazonul verde. Până și oamenii de ordine care, după câteva minute de la începerea jocului uitaseră de misiunea lor oficială, deveniseră pasionați spectatori. Băiatul profită de acest lucru și reuși să se strecoare printre trei sau patru cordoane de poliști care păzeau intrarea de la cabinele jucătorilor. Se mai uită o dată în toate părțile și apoi dispăru.

Mai era un minut de joc și scorul era 0-0.

Patruzeci de secunde, tot 0-0. Douăzeci de secunde, tot 0-0.

Zece secunde până la fluierul final, un șut al lui Petersen...

Gol!!

În acest timp, elevul olandez în vîrstă de 15 ani, ieșise din incinta stadionului și fugise pe stradă cîț îl țineau picioarele, ascunzînd ceva sub haină.

„Domnule Pele,

Au trebuit să treacă citeva săptămîni pînă ce m-am hotărît să vă scriu. Nu știam cum să-mi recunosc greșala de neiertat față de dv. Dacă astăzi mi-am luat inima în dinți, o fac ca un fel de mărturisire. Brazilia se află departe și nu știu dacă veți mai veni vreodată la Amsterdam. De aceea vă adresez aceste cuvinte și, credeți-mă, nu mi-a venit deloc ușor.

Deci, pe scurt. Domnule Pele, eu v-am furat, anul trecut, în aprilie, cînd echipa Braziliei sosise în orașul nostru. Da, v-am furat tricoul cu nr. 10, cel mai glorios tricou din lume. Și eu joc fotbal și mă gîndeam ce surpriză am să le fac coechipierilor cînd mă vor vedea îmbrăcat cu tricoul nr. 10, tricoul dv.

Într-o dimineață, am venit la antrenament înaintea celorlalți. Am întins tricoul dv. pe bancheta de masaj și l-am privit minute în șir. În imaginația mea vă vedeam pe dv., domnule Pele, maestru al balonului rotund, cel mai bun din echipă, un adevărat vrăjitor peste toți și toate. La Amsterdam, n-ați jucat mult. Doar o jumătate de oră, însă eu nu vă vedeam decît pe dv. Toată lumea susținea echipa Olandei, eu, însă, cît ați jucat v-am urmărit numai pe dv., ca să înțeleg și mai bine fotbalul. Meciul, nu mă interesa. În acel moment am luat hotărîrea să vă fur tricoul, crezînd că el posedă puteri supranaturale. Știu că toate acestea sînt cam hilare, însă dacă cineva visează să devină mare fotbalist, trebuie să recunoaștem că nu este în... toate mințile... Tricoul dv. l-am îmbrăcat doar două minute, domnule Pele.

Cînd m-am privit în oglinda din cabină, m-am rușinat, da, m-am rușinat că purtam tricoul cu culorile echipei campioane mondiale și că mă credeam un al doilea Pele... Mi-a fost rușine și imediat l-am dezbrăcat. Era într-o joi și la acel antrenament am jucat mai slab ca niciodată. Dovadă — am fost înlocuit în repriza secundă. Amărit, m-am întors acasă, iar tricoul dv. l-am ascuns în șifonier. A rămas acolo din aprilie și pînă acum. Mie, însă, nu-mi dădea pace, nici în somn. Alor mei le-am spus că sînt bolnav și că

Pele și micii săi admiratori

doctorul mi-a interzis să joc fotbal. Totuși, nu-mi puteam găsi liniștea. Am hotărît să vă scriu iar tricoul să vi-l înapoiez, cerîndu-vă totodată scuze. Aceasta o fac acum cu toate că nu cunosc adresa dv. exactă. Cred însă, că pentru toți factorii poștali din lume este suficient dacă scriu: D-lui Pele—Brazilia.

Vă rog încă o dată să mă iertați. Sînt convins că o veți face fiindcă trebuie să înțelegeți un fotbalist, aș putea spune un fotbalist amărit, care în toată viața lui nu va putea realiza nici a suta parte din jocul dv. dintr-un meci.

Primiți sincerele mele salutări!

KESS—Amsterdam

A fost o simplă întîmplare că dintre mîile de scrisori, cele mai multe necitite, această scrisoare a ajuns în mîinile adresatului. Dar, citeodată se mai întîmplă și... minuni.

Pele are obiceiul de a trece zilnic pe la club. Sîdă de vorbă cu cunoscuți sau cercetează corespondența... și încă ce corespondență! În aceea dimineață, a fost într-adevăr surprins cînd, printre scrisorile primite, a zărit tricoul curat și călcat. A cerut lămuriri secretarei:

„Dragă Kees,

Nu ești hoț. Pur și simplu iubești fotbalul. De aceea primește acest tricou ca o amintire de la Pele și întreaga echipă a Braziliei.

Cînd voi mai veni în Olanda, vizitează-mă la hotel. Aș fi bucuros să te cunosc.”

Cîteva zile după aceea, Kees primea cel mai frumos cadou din viața sa. Scrisoarea o păs-

— Cine mi l-a trimis?
— De unde să știu? Vedeți că pachetul este însoțit de o scrisoare. Citiți-o...

— În ce limbă este scrisă?

— Cred că în olandeză... dar ce importanță are?

— Mă interesează și aș dori să află ce scrie.

Secretara știa că nu-l poate refuza pe Pele. Scrisoarea a fost tradusă. Pele a formulat chiar pe scrisoarea primită răspunsul:

PELE

trează cu grijă în portofel, aproape de inimă.

CE FAC VIITOARELE NOASTRE ADVERSARE?

Itată citeva vești despre viitoarele adversare — din competiții oficiale — ale echipei reprezentative și de club.

GRECIA

CONCLUZII DUPA TURNEUL DIN AUSTRALIA. Reîntoarsă din turneul efectuat în îndepărtata Australie, delegația fotbalistilor greci, condusă de selecționerul Dan Gheorghidias, a continuat antrenamentele la Atena — antrenamente de relaxare — cum le-a numit selecționerul. Deși ca rezultate, bilanțul turneului nu e prea strălucit (două înfrîngeri, un meci egal și doar o victorie în fața reprezentativei Australiei), declarațiile lui Gheorghidias nu sînt pesimiste. El consideră că turneul s-a arătat foarte folositor și apreciază că reprezentativa Greciei păstrează mari șanse de calificare în turneul final al întrecerii supreme din Mexic.

PORTUGALIA

INCA NICI O HOTĂRIRE IMPORTANTĂ. După perioada destul de agitată dintre sezoane, cu „chesteunea Eusebio” în prim plan, problema echipei naționale va trece, în următoarele săptămîni, în centrul atenției. Mai întîi despre Eusebio. Lucrul e sînt tot așa de încurcat... ca și începutul. Pînă la sfîrșitul lunii, cînd contractul expiră ca termen calendaristic, trebuie să se ajungă la un rezultat: rămîinerea sau plecarea mozambicanului. Cît privește reprezentativa, un singur fapt este cert în momentul de față: că președintele comisiei de selecție, dr. Antunes, nu va mai deține această funcție, ca urmare a propriei dorințe. Ce se va petrece mai departe? Il va urma și Otto Gloria? Va fi menținut antrenorul lui Benfica, împreună cu Elek Schwartz, aflat acum în Portugalia? Sau se va apela la o conducere tehnică total nouă?

POLONIA

LEGIA INCA NEPUȘA LA PUNCT. DAR GADOCIA ÎN DEOSEBITA VERA. Campioana nu a strălucit în etapele de pînă acum, deși în a doua apariție ea a jucat mai bine decît în etapa de debut, cînd a realizat un egal (2-2) în fața lui Szombierki. În schimb atacantul Gadocchia se arată în bună formă. El este primul realizator al formației din Varșovia și... apărătorii de la U.T.A. nu trebuie să piardă din vedere acest lucru. În privința echipei reprezentative care va înfrîni — sub numele de selecționată divizionară — selecționată divizionară a României, federația a refuzat demisia prezentată de selecționerul Konciewicz care va rămîne deci pînă la terminarea sezonului în această funcție. Meciurile-cheie ale selecționății rămîn cele cu Olanda și Polonia.

SCOTIA

GLASGOW RANGERS ISI AMBALAZA MOTOARELE. Reprezentanta Scoției în „Cupa cupelor”, viitoarea adversară a echipei Steaua, a participat — conform tradiției — la „Cupa Ligii”; deși nu a strălucit, Rangers a arătat posibilități deosebite pentru următorul sezon. Cea mai importantă achiziție este aceea a internaționalului Baxter, care se reîntoarce astfel la clubul unde s-a consacrat. În schimb altă piesă majoră a formației, Henderson, este indisponibil și reîntoarea lui nu se anunță prea rapidă. După toate probabilitățile, unul dintre antrenorii lui Rangers va urmări pe Steaua în etapa de campionat de la 31 august.

**Pentru
întrecerea
supremă**

**GERD MÜLLER ÎI INSTALEAZĂ
FAVORIȚI PE SUD-AMERICANI**

Gerd Müller, golgulerul campionatului R.F. a Germaniei, în finută de onoare.

Aflat în vacanță în frumoasa stațiune maritimă Riccione, cunoscutul internațional vest-german Gerd Müller, atacant central al echipei Bayern München, a dat un interviu unui ziarist italian, interviu din care reproducem și noi o parte.

— În acest an ați cîștigat campionatul țării dv. și v-ați remarcat în mod deosebit în echipa națională. A fost deci sezonul dv.?

— „Fără discuție, sînt satisfăcut de cum mi-a mers în acest an: echipa mea a cîștigat clar și pe merit campionatul țării, contribuția mea fiind peste 20 goluri; cred apoi că mi-am asigurat locul în echipa națională și am marcat golul egalizator în partida cu Scoția, ceea ce înseamnă 90% calificarea noastră pentru C.M. din Mexic.”

— Credeți deci că R.F. a Germaniei va cîștiga în mod cert meciul-revanșă, de la 22 octombrie, programat la Hamburg?

— „Ne este suficient și un meci nul dar pot afirma că vom învinge și că eu voi marca două goluri”.

— De cîte ori ați jucat în echipa națională?

— „De 12 ori, marcînd șapte goluri”.

— Care credeți că sînt calitățile dv. cele mai de seamă?

— „Forța, pătrunderea, șutul, trei atu-uri ale unui centru înaintaș”.

— În Mexic, dacă va reuși să se califice, R.F. a Germaniei se va prezenta într-o versiune nouă și foarte întinerită; credeți că se va putea impune la fel ca în trecut?

— Care este adevărata forță a echipei dv. reprezentative?

— „Avem șutieri reductabili care pot decide un meci în orice moment”.

— Ce părere aveți despre Haller? (n.n.: internaționalul vest-german care joacă la Juventus Torino) Aportul său îl considerați indispensabil echipei naționale?

— „Haller este un foarte bun jucător chiar dacă uneori are scăderi. Trebuie să recunoaștem totuși că dă un oarecare ton echipei unde joacă”.

— Și Beckenbauer?

— „Ah, Beckenbauer este altceva, are o clasă de nivel mondial, este absolut indispensabil. Nu degeaba joacă în echipa mea.” (Această din urmă afirmație, pe un ton glumeț).

— Cine va învinge în Mexic?

— „Fără discuție, sud-americii sînt favoriți.”

— Bine, dar cine va cîștiga? insistă ziaristul.

— „Este neîndoios că va cîștiga o echipă sud-americană... Care din ele, nu știu... Brazilia, Argentina, nu știu exact care din ele...”

— Ce părere aveți de echipa Italiei?

— „În mod sigur se va califica, programul viitor o avantajează.”

— Și în Mexic ce șanse are?

— „Nu pot face previziuni, n-o cunosc, n-am văzut-o niciodată jucînd”.

— Ați dori să jucați într-o echipă italiană?

— „Da, foarte bucuros, aș vrea să joc la Milan”.

— Care este după dv. cea mai bună echipă italiană?

— „Fără îndoială, Milan; chiar dacă în acest an a pierdut campionatul, a cîștigat „Cupa campionilor europeni”, ceea ce înseamnă mult mai mult”.